

REICHSTAG

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 47. szám, 2018. november 23.

Az 1933. március 5-én esedékes parlamenti választások nem sok jót ígértek a nemzeti szocialistáknak; valami nagyot kellett dobniuk. „Gyűjtsuk fel a Reichstagot”, indítványozta Göring házelnök és Goebbels médiailletékes. A merénylők, Karl Ernst, az SA berlini parancsnoka és három társa, február 27-én este, Göring házelnöki rezidenciájának fűtőfolyosóján keresztül jutott a Parlament épületébe. A nagy mennyiségű gyújtóanyagot szétlocsolták, meggyújtották, oszt jó napot. Vissza a házelnökhöz.

Még égett a Reichstag, amikor a helyszínre érkező Göring már kommunista büntettről szónokolt, és rettenetes megtorlást helyezett kilátásba. Karl Ernst és társai még talán látótávolságban voltak, ha egyáltalán elhagyták már a házelnök rezidenciáját...

A kampány befejező napjaiban Göring biztosította közönségét, hogy nem fognak finomkodni: „Német honfitársaim! Az én intézkedéseimet nem fogja megnyomorítani semmiféle jogászkodás. Nem kell az igazságosság miatt aggódnom”, mondá biztatóan.

Nem is aggódott, mi tagadás. A Reichsgericht (Legfelsőbb Bíróság) 1934 márciusában, a Reichstag-perben, a bizonyítékok alapján, négy kommunista párttag közül hármat felmentett. Ez a nyomnyila, jogászkodó reflex annyira feldühítette Hitlert és Göringet, hogy egy hónapon belül elvették a hazaárulási esetek tárgyalásának kizárólagos jogát a Legfelsőbb Bíróságtól, és átruházták egy új bíróságra, a Volksgerichtshofra, azaz a Népbíróságra. (W. L. Shirer: *A Harmadik Birodalom felemelkedése és bukása* felhasználásával.)

Na, hát ilyenek voltak a nácik.